

гр.Перник, 31.10.2013г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на девети октомври през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Игнат Георгиев

при секретаря Т.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 861/2013 г. по описа на съда, за да се произнесе взе в предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Делото е образувано по жалба на М.В.Б. ***, срещу заповед № 932 от 17.06.2013г. на Началник на сектор "Пътна Полиция" при ОД на МВР-Перник, с която е отказана регистрацията на моторно превозно средство марка ***, собственост на жалбоподателя. В жалбата, е направено искане оспорената заповед бъде отменена, като незаконосъобразна. Сочи, че административният орган е подходил формално, не е изяснил всички факти и обстоятелства и неправилно е приложил материалния закон. Не претендира присъждане на разноски и не представя списък на разноските.

Ответникът по оспорването-Началникът на сектор "Пътна Полиция" при ОД на МВР-Перник, чрез процесуалния си представител пледира за отхвърляне на жалбата. В писмени бележки развива съображения в подкрепа на законосъобразността на заповедта и иска присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд Перник, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на страните и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Жалбата изхожда от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да атакува процесната заповед и същата е насочена към индивидуален административен акт, който съгласно чл. 149, ал. 1 от АПК може да се оспори в 14-дневен срок, с оглед на което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК задължава съда да обсъди не само основанията, посочени от оспорващия, а въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспореният административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Между страните не се спори, че жалбоподателят е подал необходимите документи и е поискал от ПП "КАТ" при ОД на МВР-

Перник да се извърши първа регистрация на лек автомобил *** негова собственост.

На 04.06.2013г. автомобила е представен в пункта за регистрация.

Изготвена е експертна справка № 182/04.06.2013г. от експерт-криминалист, който е дал заключение, че номерът на рамата е ***, но същият е неоргинално набит и с признаци на извършена интервенция. Образувано е Досъдебно производство № 418/2013г. срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 345а, ал. 1 от НК, а автомобилът е иззет от органите на разследването като веществено доказателство на 04.06.2013г. и е на съхранение в двора на ОД на МВР-Перник.

Вземайки предвид становището от експертната справка, административният орган е направил извода, че са налице основанията на чл. 143, ал. 3 от ЗДвП и чл. 7, ал. 1 от Наредба № I-45 от 24.03.2000г. за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на моторни превозни средства и на ремаркета, теглени от тях за отказ да се допусне регистрация на процесния автомобил, поради което е издал оспорената заповед.

От правна страна:

Съгласно чл. 52, ал. 1, т. 10 от ЗМВР Главна дирекция "Национална полиция" е национална специализирана оперативно-издирвателна, охранителна и контролна структура за превенция, предотвратяване, пресичане, разследване и разкриване на престъпления и е овластена да осъществява контрол на безопасността на движението по пътищата, на техническата изправност и регистрацията на моторните превозни средства, на водачите на моторни превозни средства и на пътнотранспортните произшествия. Видно от чл. 11, ал. 1 от ПП на ЗМВР Областните дирекции на МВР изпълняват възложените от закона дейности и задачи на определената им територия. Съгласно чл. 2 от Наредба № I-45/2000г. МПС-та, предназначени за движение по пътищата, отворени за обществено ползване задължително се представят за регистриране от структурните звена на КАТ-Пътна полиция при Областните дирекции. С оглед на това е видно, че органите компетентни да организират регистрацията на МПС са структурните звена на Пътна полиция при ОД на МВР-Перник. При това положение следва, че акта е издаден от компетентен орган.

Акта е издаден в писмена форма и има необходимото съдържание, посочено в чл. 59, ал. 2 от АПК. Налице са фактически и правни основания, които кореспондират и посредством, които ясно е формулирана действителната воля на издателя на акта. Спазени са и административно производствените правила. При това положение не се установяват отменителни основания по чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК.

С Разпоредбата на чл. 143, ал. 2 от ЗДвП се забранява изменението, подмяната или заличаването на идентификационния номер на рамата на превозно средство, а съгласно разпоредбата на ал. 3, пътно превозно средство с подменен, заличен или повреден идентификационен номер не се регистрира, докато не

бъде установен автентичния идентификационен номер, поставен от производителя. Целта на цитираните разпоредби е да не се допусне регистрирането на моторни превозни средства с подменен, заличен или повреден идентификационен номер, поставен от производителя. Разпоредбата на чл. 143, ал. 3 от ЗДвП съдържа забрана на регистрация на пътно превозно средство с подправен, заличен или повреден идентификационен номер, докато не бъде установен автентичният идентификационен номер, поставен от производителя. Цитираният текст съдържа условие и то е, че отказът е валиден до момента на установяване на автентичния идентификационен номер на автомобила. За да откаже регистрацията на пътно превозно средство, административният орган следва да извърши преценка не само на обстоятелствата, свързани с подправката, подмяната или заличаването на идентификационния номер на автомобила, но и на тези установяващи невъзможността да се установи номера, поставен от производителя. В случая е безспорно, че е налице хипотезата на подправен идентификационен номер на рамата на притежавания от жалбоподателя лек автомобил и невъзможност за установяването на оригиналния номер и това е релевантния за спора момент. Това обстоятелство се установява от приетата и неоспорена по делото експертна справка. Същата е официален документ, който има обвързваща материална доказателствена сила, поради което следва да се приеме, че фактите, отразени в нея, предмет на удостоверителното изявление на съставилото ги длъжностно лице, са се осъществили така, както се твърди в тях и въз основа на тях се приема, че има интервенция на рамата изразяваща се в неоригинално набит номер, като знаците и цифрите са с различна дълбочина и размери, отстоящи на различно разстояние един от друг, не са разположени на една хоризонтала, както и ограничителните знаци не са еднакви. Тези факти биха могли да бъдат оборени, в рамките на едно производство по оспорване, по реда на чл. 193, ал. 1 от ГПК, каквото съдът няма правата да инициира служебно. Други доказателства по делото не бяха ангажирани и портиропоставени. В случая се оспорва отказ и по силата на чл. 170, ал. 2 от АПК доказателствената тежест е за оспорващия. С определението за насрочване на делото е допуснато събирането на поисканите с жалбата доказателства, но тъй като в хода на съдебното дирене се установи, че е образувано досъдебно производство за извършено престъпление и автомобилът е иззет по дознание като веществено доказателство, по административното дело е заличена допуснатата експертиза, т.к. такава не може да се изготви без да се попречи на разследването на престъпление от общ характер. До приключване на устните състезания не е поискано събирането на други доказателства. Гореизложените разсъждения дават възможност да се направи извода, че съгласно чл. 143, ал. 3 от ЗДвП подправката на VIN номера на дадено МПС, препятства регистрацията му в КАТ, като правилото намира приложение както при първоначална, така и последваща

регистрация. С оглед на това се приема и че акта е постановен в съответствие с материално правните норми.

Предвид на изложените съображения се приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона, поради което оспорването срещу нея ще бъде отхвърлено.

Предвид на факта, че ответникът по оспорването, чрез процесуалния си представител е поискал заплащане на разноски, на същия на основание чл. 143, ал. 4 от АПК следва да се присъди сумата от 150 лева, представляваща юрисконсулско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М.В.Б. *** срещу заповед № 932 от 17.06.2013г. на Началник на сектор "Пътна Полиция" при ОД на МВР-Перник, с която е отказана регистрацията на моторно превозно средство марка *** негова собственост.

ОСЪЖДА М.В.Б., с ЕГН *****, с адрес *** да заплати на ОД на МВР-Перник разноски в размер на 150 лева. Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

Съдия: